http://www.adevarul.ro/articole/bucuresti-nebunii-nimanui.html

Bucureşti: Nebunii nimănui

- Autor: Elena Irimia
- Data: *29 oct 2009*
- **362** afişări
- Rank: 5,00 din 11 voturi

Străzile Bucureştiului sunt patrulate de trei ori pe săptămână de echipa mobilă psihiatrică a organizației Samusocial. Membrii echipei cunosc cele mai cutremurătoare poveşti de viață, poveştile celor care nu se mai au nici măcar pe ei înşişi.

Gheorghița Lăcustă a înnebunit când a rămas fără casă şi fără familie

Un psiholog, un asistent medical şi un şofer au patrulat astăzi pe străzile Capitalei în căutarea oamenilor străzii cu probleme psihice. Echipa mobilă psihiatrică a organizației Samusocial are în grijă peste 500 de persoane cu astfel de probleme.

REPORTAJ. Viața la baracă, în spatele mall-ului
INEDIT. Bucureşti: 28 de copii au fost găsiți printre gunoaie
SOCIAL. Bucureşti: Orfani de lux
ABANDON: Bătrâni uitați în spitale

Numai 150 se află sub tratament, ceilalți ori nu vor să ia tratament, ori consumă alcool, iar tratamentul nu-şi face efectul.
Gheorghița Lăcustă, o bătrână în vârstă de 77 de ani, este prima dintre oamenii străzii pe care echipa mobilă a întâlnit-o în timpul patrulei de ieri.

Stătea la marginea străzii Reşița din Berceni învelită în nişte plăpumi vechi, în dosul unui perete de beton înalt de jumătate de metru. A ieşit cu timiditate în întâmpinarea echipei şi, conştientă de mizeria în care se afla, a început să lăcrimeze. A povestit despre viața ei cu greutate, fără înțeles, încurcând datele şi personajele din istoria propriei vieți.

„Suferă de deteriorare cognitivă cu episoade confuzionale pe fond organic cerebral. Cauza probabilă a acestor disfuncții psihice este starea în care se află, nu are casă şi este singură pe lume, dar are şi o vărstă înaintată care presupune un grad de senilitate”, a spus Lăcătuşu Lelia, psihiatrul echipei.

Gheorghița locuieşte de cinci luni împreună cu un bătrân părăsit de familie, într-un adăpost improvizat peste stradă de fostul ei apartament

Şi-a pierdut mințile odată cu casa

După ce a vorbit cu echipa mai bine de o oră, povestea Gheorghiței a început să prindă contur iar puzzel-ul de informații disparate a fost rezolvat. Ea a avut o viață normală, a muncit într-o țesătorie şi a fost femeie de serviciu în trei spitale din Capitală, adunând 23 de ani pe cartea de muncă. Soțul ei a murit în urmă cu 15 ani, iar fiul este plecat în America de mai bine de 30 de ani.

Rămasă singură, pensionara care este şi semianalfabetă, a căzut pradă mafiei imobiliare. „Stăteam aici, în blocul de vizavi, la etajul 9. Aveam un apartament cu două cameră, eram proprietară. A venit într-o zi o unguroaică şi m-a pus să semnez ceva. O ştiam mai demult că trăia cu un cunoscut şi am semnat crezând că este pentru ajutor la căldură”, a povestit bătrâna.

La scurt timp a fost internată pentru că se îmbolnăvise, iar când s-a întors din spital a găsit pe altcineva în casa ei. Poliția şi autoritățile i-au spus că altcineva este proprietarul apartamentului. Femeia povesteşte că s-a luptat în tribunal cheltuind toți banii pe care-i mai avea. Nu mai ştie exact câte procese au fost, nici ce avocat a avut. Şi-a pierdut mințile odată cu pierderea casei.

Copleşită de boli şi de uitare

Ultimii cinci ani i-a petrecut într-un un azil unde a putut sta plătind pentru cazare şi mâncare 500 de lei din pensia în valoare de 700 lei. Banii puțini nu i-au permis să se îngrijească, iar bolile psihice şi cele trupeşti au copleşit-o.
Astmul, una dintre efecțiunile de care suferă, a fost principalul motiv care a făcut-o să plece din azil în vara acestui an. „În camera locuiam patru persoane dintre care una avea opt pisici. Nu puteam să respir şi ne certam toată ziua. Vroiam să vin acasă, mi-era dor de vecini, de strada pe care am locuit atâția ani. Din vară stau aici”, a mai spus femeia.

De fiul ei nu mai ştie nimic deoarece noul proprietar al apartamentului a aruncat toate carnetele pe care se aflau notate adresele şi telefoanele cunoscuților şi ale rudelor. Boala psihică nu i-a permis să lupte pentru a-şi recăpăta drepturile pentru că de câte ori cerea ajutorul cuiva uita la ce instituție trebuie să se ducă. Uită frecvent ce a făcut ieri, un lucru bun de altfel pentru că îi rămân în memorie doar zilele în care avea o familie şi o casă.

Singura echipă mobilă psihiatrică din țară are grijă de 500 de persoane cu afecțiuni psihice

Samusocial a înființat în anul 2007 prima echipă mobilă psihiatrică din România. „Suntem şi acum singurii care avem grijă într-o oarecare măsură de adulții străzii. Îi cunoaştem deja dintr-o privire, sunt acele persoane care-şi cară cu ele „garsoniera”, adică bagaje multe şi grele în care au adunat diverse lucruri, de obicei fără valoare”, a spus Elena Adam, coordonator proiecte la Samusocial. La oamenii străzii cu probleme sociale cauza se confundă cu efectul.

„Ei ajung în stradă din cauză că au probleme psihice sau au probleme psihice pentru că ajung în stradă. Noi nu putem decât să-i ascultăm, să le dăm tratament, dacă-l acceptă. Pe unii îi convingem să meargă la sediu să facă un duş. Încercăm să le facem buletine, facem demersuri în vederea obținerii unui venit de la stat, le facem rost de cantină socială şi adăpost”, a mai spus Elena Adam.